

Making of a Monarch

II Shmuel Unit 3

Unit 3.1 – Jerusalem the Capital

The Homage of the Tribes (5:1-3)

What was David's Response?

1. Rashi, I Divrei Hayamim 11:2
אתה תרעה את עמי. על זה אמר דוד ה' רועי לא אחסר (תהלים כ"ג) אתה אומר לי אתה תרעה מה אני יכול לרעות אין הדבר תלוי בי אלא ה' רועי לא אחסר וגם אני לא אחסר לכם ודוגמא בשמואל (ב' כ"א) אז נשבעו אנשי דוד לו לאמר לא תצא עוד אתנו במלחמה ולא תכבה את נר ישראל אמר להם דוד כי אתה נרי ה' והי יגיה חשכי (שם כ"ב):

Capture of Ir David and Yerushalayim (5:4-10)

Why was this his first action?

2. Malbim, 5:6
וילך המלך ואנשיו, אחר שעתה התאחדו שני ממלכות ישראל, שהיו עד עתה שבט יהודה תחת דוד, ויתר השבטים ובנימין שבט שאול בראשם תחת איש בושת, ושבו כולם למלכות אחת תחת דוד, היה מן העצה, וכך הופיע רצון ה', שעיר המלוכה תהיה בגבול השייך לשני השבטים שהיו

שבטי מלכות, וזה היה בירושלים שהיתה חציה ליהודה וחציה לבנימין כמ"ש בגבולי הארץ, וכמו שאמרו חכמינו זכרונם לברכה (יומא יב) רצועה היתה יוצאה מחלקו של יהודה לחלקו של בנימין ובו מזבח בנוי, וכבר בארנו (שופטים א') כי בני יהודה כבשו חלקם בירושלים רק בני בנימין לא כבשו את חלקם וישב שם היבوسی, וילך המלך ואנשיו להוריש את היבوسی מחלק בני בנימין

What actually happened?

3. I Divrei Hayamim 11:4-9

א יא, ד וַיִּלְךְ דָּוִד וְכָל-יִשְׂרָאֵל יְרוּשָׁלַם, הִיא יְבוּס; וְשָׁם, הַיְבוּסִי, יִשְׁבִי, הָאֶרֶץ. א יא, ה וַיֹּאמְרוּ יִשְׁבִי יְבוּס, לְדָוִד, לֹא תָבֹא, הִנֵּה; וַיִּלְפָּד דָּוִד אֶת-מַצֵּדַת צִיּוֹן, הִיא עִיר דָּוִד. א יא, ו וַיֹּאמֶר דָּוִד--כָּל-מִכָּה יְבוּסִי כָּרְאשׁוֹנָה, יִהְיֶה לְרֹאשׁ וּלְשָׂר; וַיַּעַל כָּרְאשׁוֹנָה יוֹאָב בֶּן-צְרוּיָה, וַיְהִי לְרֹאשׁ. א יא, ז וַיֵּשֶׁב דָּוִד, בְּמַצֵּד; עַל-כֵּן קָרְאוּ-לוֹ, עִיר דָּוִד. א יא, ח וַיִּבֶן הָעִיר מְסָבִיב, מִן-הַמְּלֹא וְעַד-הַסָּבִיב; וַיּוֹאָב, יִחְיֶה אֶת-שְׂאֵר הָעִיר. א יא, ט וַיִּלְךְ דָּוִד, הַלֹּחַף וְגָדוֹל; וְהָ צְבָאוֹת, עִמּוֹ.

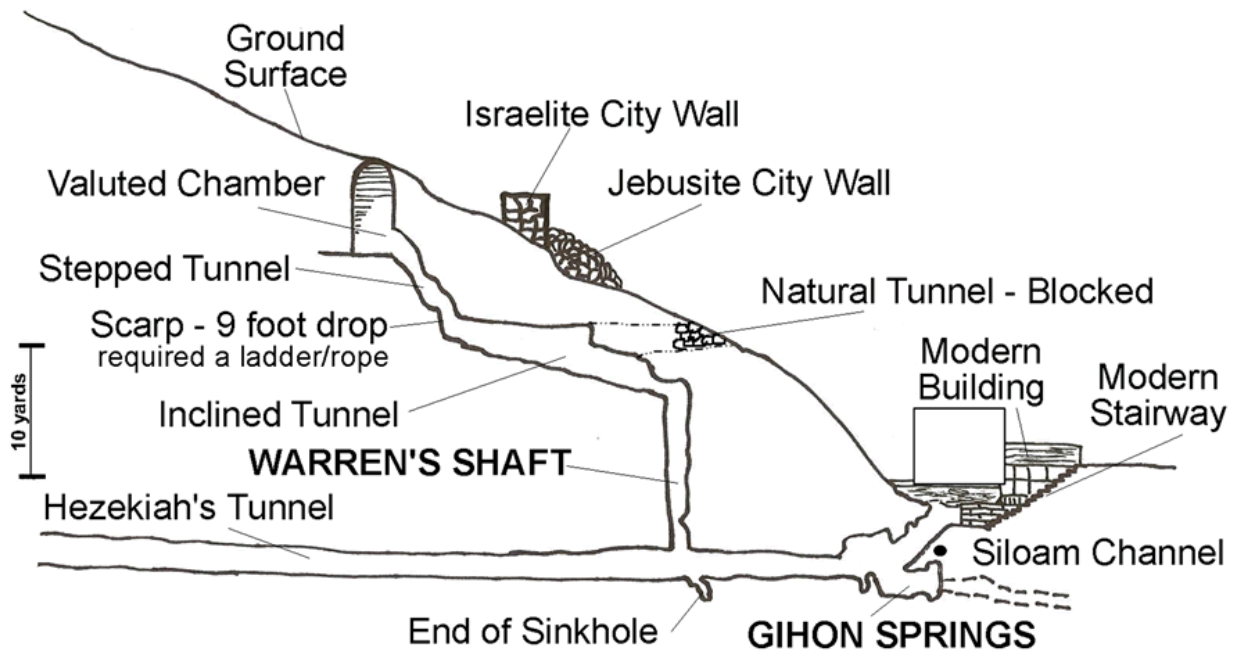
What is the Tzinor? What are the Ivrim and Pischim?

OPTION 1: MECHANIZED GUARDS

4. Ralbag, ad loc.

ויאמר לדוד לאמר לא תבא הנהכפי הפשט ערבים עלי דברי הרלב"ג, שבשער העיר עשו צלמים בדמות עורים ופסחים והיו עשויים באופן מהתחבולה שירימו ויניעו בכחם מקלות ומוטות של ברזל רבי המשקל, תנועה חזקה בענין שלא יוכל אדם לקרב שם כי יכו אותו הצלמים במקלות (ויוכל להיות שגם כן עמדו תחתיהם עורים ופסחים ממש עוזרים בהנעתם) והיו סמוכים לצנור המים באופן שהיה הצנור מוציא המים מפיו, ועל ידי הגרת המים ושטיפתם התנענעו הצלמים והמקלות כאשר יהיה ברחיים וכמו שראה תחבולות אלה בעיניו עכ"ד. וכפי זה העמידו סמוך לשער העיר שורה של צלמים בדמות עורים, ואחריה שורה של צלמים בדמות פסחים, ואחריהם הצנור מוגיר המים, ומצד השני של העיר היתה המצודה, ובין העיר ובין המצודה עמדו אנשי החיל מוכנים להלחם אל הצד שירצה האויב ליכנס, ובראשונה רצה דוד ליכנס דרך השער, ויאמרו לו לאמר לא תבא הנה כי אם הסירך העורים והפסחים רצה לומר אי אפשר שתכנס אם לא תסיר תחלה את העורים ואחר כך את הפסחים מניעי המקלות אשר לא יניחוך לעבור את השער וזה שכתוב לאמר לא תבא הנה שהם אומרים וגוזרים שלא תבא הנה (רצה לומר שימנעוך מלבא) (ויתכן כי עם התחבולה הזאת היו מיחסים לצלמים האלה כח אלהות כמו שהיו דרכי עובדי עבודה זרה הקדמונים שהיו מתקנים פסיליהם על ידי גלילים וצירים שיתנענעו וירימו כבדים במלאכה והיו מהבילים להמון הסכלים כי זו כחו לאלהו, ובזה תשתף גם דעת חכמינו זכרונם לברכה שהיו רומזים בדמותים האלה גם שבועת אברהם או יצחק לאבימלך):

OPTION 2: THE WATER SHAFT

Charles Warren who first discovered the shaft in the 19th century

OPTION 3: HUMAN SHIELDS

5. THE ANTIQUITIES OF THE JEWS By Flavius Josephus
 CHAPTER 3. How David Laid Siege To Jerusalem; And When He Had Taken The City,
 He Cast The Canaanites Out Of It, And Brought In The Jews To Inhabit Therein.

1. Now the Jebusites, who were the inhabitants of Jerusalem, and were by extraction Canaanites, shut their gates, and placed the blind, and the lame, and all their maimed persons, upon the wall, in way of derision of the king, and said that the very lame themselves would hinder his entrance into it. This they did out of contempt of his power, and as depending on the strength of their walls. David was hereby enraged, and began the siege of Jerusalem, and employed his utmost diligence and alacrity therein, as intending by the taking of this place to demonstrate his power, and to intimidate all others that might be of the like [evil] disposition towards him. So he took the lower city by force, but the citadel held out still; whence it was that the king, knowing that the proposal of dignities and rewards would encourage the soldiers to greater

actions, promised that he who should first go over the ditches that were beneath the citadel, and should ascend to the citadel itself and take it, should have the command of the entire people conferred upon him. So they all were ambitious to ascend, and thought no pains too great in order to ascend thither, out of their desire of the chief command. However, Joab, the son of Zeruiah, prevented the rest; and as soon as he was got up to the citadel, cried out to the king, and claimed the chief command.

OPTION 4: THE COVENANT

6. Radak, ad loc.

ומצאנו בדרש אמרו אנשי יבוס לאברהם כרות עמנו ברית שאין זרעך יורש את עיר היבוס ואנו מוכרין לך את מערת המכפלה ועשה כן ואנשי יבוס עשו צלמי נחשת והעמידום ברחוב העיר וכתבו עליהם ברית השבועה וכשבאו ישראל לארץ לא יכלו להכנס שם מפני השבועה שנא' ואת היבوسی יושב ירושלם לא יכלו בני ישראל להורישם וכשמלך דוד רצה להכנס שם ולא הניחוהו שנאמר ויאמרו אנשי יבוס לא תבא הנה אמרו לו אין אתה יכול עד שתסיר הצלמים הללו שכתוב עליהם ברית השבועה שנאמר כי אם הסירך העורים והפסחים ואלו הם הצלמים שעינים להם ולא יראו אזנים להם ולא ישמעו רגליהם ולא יהלכו שנאי נפש דוד לפי ששונא מלשמוע ומעבו' ע"א שנאמר על כן יאמרו עור ופסח לא יבא אל הבית אמר דוד לאנשיו כל מי שיעלה בראשונה ויסיר את הצלמים יהיה לראש ועלה יואב והיה לראש שנאמר ויעל יואב וגו' ואחר כן קנה דוד את עיר היבוס לישראל בככר זהב בכתב לאחוזת עולם בשש מאות זהב שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנאמר אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה. והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

7. Bereishis 21:22-34

כב וַיְהִי, בְּעֵת הַהוּא, וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ וַפִּיכֹל שֶׁר-צָבָאוּ, אֶל-אַבְרָהָם לֵאמֹר: אֱלֹהִים עִמָּךְ, כִּלְכַל אֲשֶׁר-אַתָּה עֹשֶׂה. **22** And it came to pass at that time, that Abimelech and Phicol the captain of his host spoke unto Abraham, saying: 'God is with thee in all that thou doest.

כג וְעַתָּה, הַשְׁבַּעָה לִי בְּאֱלֹהִים הַנָּה, אִם-
תִּשָּׁקֵר לִי, וְלִנְיָוִי וְלִנְכְדִי; כַּחַסְדֵּי אֲשֶׁר-
עָשִׂיתִי עִמָּךְ, תַּעֲשֶׂה עִמָּדִי, וְעַם-הָאָרֶץ,
אֲשֶׁר-גֵּרְתָה בָּהּ. 23 Now therefore swear unto me here by God that thou wilt not deal
falsely with me, nor with my son, nor with my son's son; but
according to the kindness that I have done unto thee, thou shalt do
unto me, and to the land wherein thou hast sojourned.'

כד וַיֹּאמֶר, אַבְרָהָם, אֲנֹכִי, אֲשַׁבַּע. 24 And Abraham said: 'I will swear.'

כה וַהֲוֹכַח אַבְרָהָם, אֶת-אַבִּימֶלֶךְ, עַל-אֲדוּת
בְּאֵר הַמַּיִם, אֲשֶׁר גָּזְלוּ עַבְדֵי אַבִּימֶלֶךְ. 25 And Abraham reprov'd Abimelech because of the well of water,
which Abimelech's servants had violently taken away.

כו וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ--לֹא יָדַעְתִּי, מִי עָשָׂה
אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה; וְגַם-אַתָּה לֹא-הִגַּדְתָּ לִּי, וְגַם
אֲנֹכִי לֹא שָׁמַעְתִּי--בְּלַתִּי הַיּוֹם. 26 And Abimelech said: 'I know not who hath done this thing; neither
didst thou tell me, neither yet heard I of it, but to-day.'

כז וַיִּקַּח אַבְרָהָם צֹאן וּבָקָר, וַיִּתֵּן
לְאַבִּימֶלֶךְ; וַיִּכְרְתוּ שְׁנֵיהֶם, בְּרִית. 27 And Abraham took sheep and oxen, and gave them unto
Abimelech; and they two made a covenant.

כח וַיִּצַב אַבְרָהָם, אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הַצֹּאן--
לְבִדְהָן. 28 And Abraham set seven ewe-lambs of the flock by themselves.

כט וַיֹּאמֶר אַבִּימֶלֶךְ, אֵל-אַבְרָהָם: מָה הַנֶּה,
שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת הָאֵלֶּה, אֲשֶׁר הִצַּבְתָּ, לְבִדְהָנָה. 29 And Abimelech said unto Abraham: 'What mean these seven ewe-
lambs which thou hast set by themselves?'

ל וַיֹּאמֶר--כִּי אֶת-שִׁבְעַת כְּבָשֹׁת, תִּקַּח
מִיָּדִי: בְּעֵבֹר תִּהְיֶה-לִּי לְעֵדָה, כִּי חָפַרְתִּי
אֶת-הַבְּאֵר הַזֹּאת. 30 And he said: 'Verily, these seven ewe-lambs shalt thou take of my
hand, that it may be a witness unto me, that I have digged this well.'

לא עַל-כֵּן, קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא--בְּאֵר
שִׁבְעָה: כִּי שָׁם נִשְׁבָּעוּ, שְׁנֵיהֶם. 31 Wherefore that place was called Beer-sheba; because there they
swore both of them.

לב וַיִּכְרְתוּ בְרִית, בְּבִקְרַת שִׁבְעָה; וַיִּקַּם
אַבִּימֶלֶךְ, וּפִיכֹל שַׂר-צְבָאוֹ, וַיָּשׁוּבוּ, אֶל-אֶרֶץ
פְּלִשְׁתִּים. 32 So they made a covenant at Beer-sheba; and Abimelech rose up,
and Phicol the captain of his host, and they returned into the land of
the Philistines.

לג וַיִּטַּע אֲשֶׁל, בְּבִקְרַת שִׁבְעָה; וַיִּקְרָא-שָׁם--
בְּשֵׁם ה', אֵל עוֹלָם. 33 And Abraham planted a tamarisk-tree in Beer-sheba, and called
there on the name of the LORD, the Everlasting God.

לד וַיֵּגֶר אַבְרָהָם בְּאֶרֶץ פְּלִשְׁתִּים, יָמִים
רַבִּים. {פ} 34 And Abraham sojourn'd in the land of the Philistines many days.

א וַיְהִי, אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַהֲאֱלֹהִים
נִסָּה אֶת-אַבְרָהָם; וַיֹּאמֶר אֵלָיו, אַבְרָהָם
וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי. 1 And it came to pass after these things, that God did prove
Abraham, and said unto him: 'Abraham'; and he said: 'Here am
I.'

8. Rashbam, 22:1

(א) ויהי אחר הדברים האלה - כל מקום שנא' אחר הדברים האלה מחובר על הפרשה שלמעלה. אחר הדברים האלה, שהרג אברהם את המלכים אמר לו הק', אל תירא אברם, מן האומות. ויהי אחר הדברים האלה, שנוולד יצחק, ויוגד לאברהם לאמר עוד ובתואל ילד את רבקה. וכן אחר הדברים האלה, שהגיד מרדכי על בגתן ותרש, גדל המלך אחשורוש את המן, שרצה להרוג את מרדכי והועיל לו מה שהציל את המלך ונתלה המן. אף כאן אחר הדברים שכרת אברהם ברית לאבימלך לו ולנינו ולנכדו של אברהם ונתן לו שבע כבשות הצאן וחרה אפו של הק' על זאת שהרי ארץ פלשתים בכלל גבול ישראל והק' ציוה עליהם לא תחיה כל נשמה וגם ביהושע מטילין על ערי חמשת סרני פלשתים גורל, לכן והאלהים נסה את אברהם קינתו וציערו כדכת' הנסה דבר אליך תלאה, על נסותם את י"י, מסה ומריבה,

בחנני יי ונסני. כלומר נתגאיתה בן שנתתיו לכרות ברית ביניכם ובין בניהם, ועתה לך והעלהו לעולה ויראה מה הועילה כריתות ברית שלך. וכן מצאתי אחרי כן במדרש של שמואל ויהי ארון יי בארץ פלשתים שבעה חדשים. כת' את שבע כבשות הצאן תקח מידי. אמר לו הק' אתה נתתה לו שבע כבשות, חייך שבניו עושים שבע מלחמות עם בניך ונוצחין אותן. ד"א חייך שבניו הורגים שבע צדיקים מבניך ואילו הן שמשון חפני ופנחס שאול ושלשה בניו. ד"א חייך שבניו מחריבים שבע משכנות, ואילו הן אוהל מועד וגלגל נוב ושיילה [וגבעון] ובית עולמים [תרין]. ד"א שארון מחזיר בשדה פלשתים שבעה חדשים. נסה קונטרס ר"א:

How far it went?

The Desert

9. Shmos 13:14

יג, יז ויהי, בְּשַׁלַח פְּרַעְהָ אֶת-הָעָם, וְלֹא-נָחַם אֱלֹהִים דָּרָךְ אַרְץ פְּלִשְׁתִּים, כִּי קָרֹב הוּא:

Mechilta Devei Rabbe Yishmael

כי קרוב הוא קרובה השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנא' ועתה השבעה לי באלקים הנה אם תשקור לי ליני ולנכדי (בראשית כא כג) ועדיין נכדו קיים.

The Conquest

10. Yehoshua 15:63

63 And as for the Jebusites, the inhabitants of Jerusalem, the children of Judah could not drive them out; but the Jebusites dwelt with the children of Judah at Jerusalem, unto this day. {P}

11. Radak, ad loc.

לא יכלו בני יהודה להורישם - כתיב יוכלו כי אף בזמן העתיד לא יוכלו עד שיבא דוד וקרי יכלו כי לא יכלו אז להורישם בעת כבוש הארץ ואמרו רז"ל יכולין היו אלא שלא היו רשאים מפני השבוע' שנשבע אברהם לאבימלך והיבוסים הזה לא היה היבוסים משבעה גוים אלא אדם אחד שהיה שמו יבוס והיה מפלשתים מזרע אבימלך ונקרא המקום על שמו יבוס ואנשי המשפחה ההיא יושבי ירושלים היה שמם יבוסים מתחסיים אל יבוס וכן ארונה היבוסים שהיה מלך המקו' ההוא ומבצר המקום הזה הוא ציון שהיא בירושלים ועד דוד לא היה נכבש המקום הזה ולדעת רז"ל לא כבשוהו מפני השבועה ודוד הסיר העורים והפסחים שהיו צלמי נחשת והיה כתוב בהם דבר השבועה ואחר כך כבש המגדל ההוא ואחר כך קנה דוד את עיר היבוסים לישראל בממכר זהב בכתב לאחוזת עולם שנאמר ויתן דוד לארונה במקום וגו', ועוד אמרו כי השבועה היתה לי ולניני ולנכדי וכשכבשו בני יהודה את ירושלים היה נכד אבימלך חי עדיין ולא יכלו לכבוש המצודה עדיין מפני השבועה ובימי דוד לא היה עוד הנכד חי ועוד נכתב כזה עוד בספר שמואל ולפי הפשט היה המבצר חזק ולא היה כח לבני יהודה להורישם אולי היתה סבה מאת ה' שלא תלכד המצודה ההיא עד מלוך דוד מלך ישראל כדי שתקרא על שמו לפי שהיה ראש ממלכת ישראל ומה שאמר עד היום הזה יהושע כתב כן כי הוא כתב ספרו לפי הקבלה ובימיו לא הורישם מירושלים ואף בימי דוד מצאנו שהיו שם:

Yerushalayim

12. II Shmuel 5:6

6 And the king and his men went to Jerusalem against the Jebusites, the inhabitants of the land, who spoke unto David, saying: 'Except thou take away the blind and the lame, thou shalt not come in hither'; thinking: 'David cannot come in hither.'

13. Radak, II Shmuel 5:6

ועוד אמרו כי שני צלמים אלו היו בראש המגדל הנקרא צנור והיה אחד עור על שם יצחק והאחד היה פסח על שם יעקב ובפיהם השבועה שנשבע אברהם לאבימלך שנ' אם תשקר לי ולניני ולנכדי לפיכך לא כבשו ישראל כשכבשו את ירוש' כי עדיין היה נכד אבימלך חי ובימי דוד כבר מת ובטלה השבועה והחכם ר' אברהם א"ע פירש כי אם הסירך כמו הסיר כלומר אם תסיר למלחמתך אפי' העורים והפסחים אז ימנעוך שלא תבא הנה כי המגדל הזה חזק מאד ולא נירא אותך למלחמה:

14. Bereishis Rabba Vayeira 54

ד ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויאמר אבימלך לאברהם מה הנה שבע כבשות, אמר לו הקדוש ברוך הוא אתה נתת שבע כבשות בלי רצוני, חיך שאני משהה בשמחת בניך ז' דורות, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני חיך כנגד כן הורגים מבניך שבעה צדיקים ואלו הן, חפני, ופנחס, ושמשון, ושאל וג' בניו, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני, כנגד כן בניו מחריבין מבניך ז' משכנות ואלו הן, אוהל מועד וגלגל, נוב, וגבעון, ושילה, ובית עולמים תרין, אתה נתת לו ז' כבשות בלי רצוני כנגד כן ארוני חוזר בשדה פלשתים ז' חדשים הה"ד (תהלים עח) ויתן לשבי עזו זה ארון ברית, וכתוב (ש"א = שמואל א' = ו) ויהי ארון ה' בשדה פלשתים ז' חדשים

Why so Serious?

15. Bereishis 21:10-12

10 Wherefore she said unto Abraham: 'Cast out this bondwoman and her son; for the son of this bondwoman shall not be heir with my son, even with Isaac.'

11 And the thing was very grievous in Abraham's sight on account of his son.

12 And God said unto Abraham: 'Let it not be grievous in thy sight because of the lad, and because of thy bondwoman; in all that Sarah saith unto thee, hearken unto her voice; for in Isaac shall seed be called to thee.'

16. Rashi, Bereishis 21:11

על אודות בנו - ששמע שיצא לתרבות רעה. ופשוטו על שאמרה לו לשלחו:

Unit 3.2 – First Steps as King

Chiram's Gift (5:11-12)

How was he aware that David this was divinely ordained?

17. Rashi 5:12

יודע דוד. בראותו כל מעשיו מצליחין, ומלכי הגוים שולחין לו מנחה:

18. Chida, 5:12

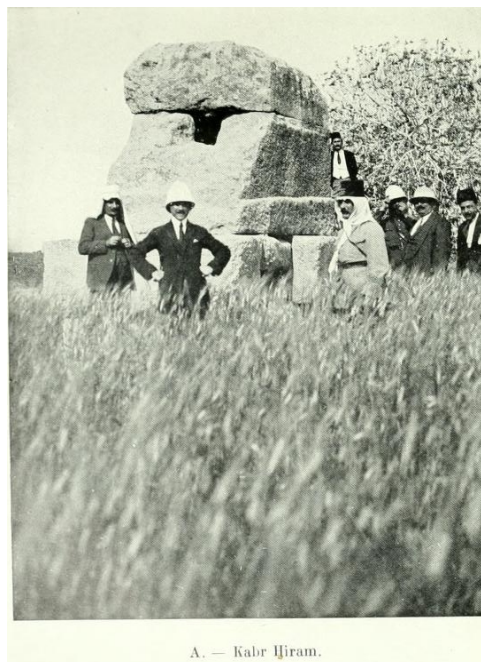
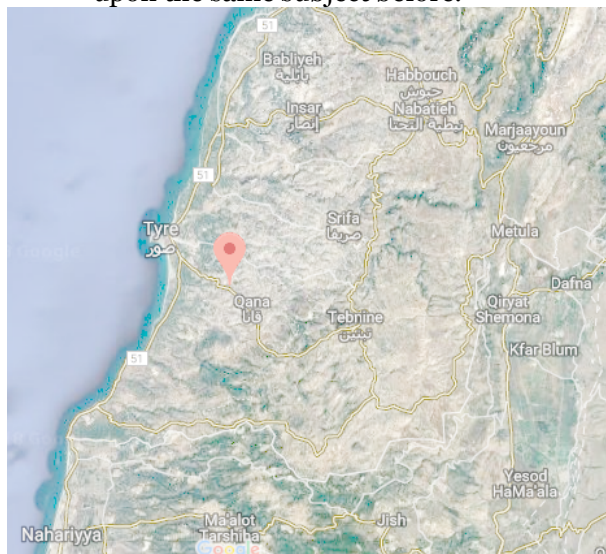
יודע דוד כי הכינו ה' למלך וכו'. לפי הפשט פירשו המפרשים שראה מלך צור נטפל לשלוח לבנות לו בית וגוי לא ידע יעבדוהו אז ידע כי הכינו ה' למלך. וגם ממה שאמר לעיל וילך דוד הלוך וגדול והוא היה מרגיש בעצמו כי הולך וגדול מזה ומזה ידע כי הכינו ה' למלך. ועוד אפשר לומר כי הוא היה לו רוח הקדש וגם זכה לנבואה ובזה ידע כי הכינו ה' למלך ונוסף עוד כי נשא ממלכתו בעבור עמו ישראל:

Who was Hiram?

19. Josephus Against Apion i:17

For Hiram the King of Tyre was the friend of Solomon our King; and had such friendship transmitted down to him from his forefathers. He thereupon was ambitious to contribute to the splendor of this edifice of Solomon's; and made him a present of one hundred and twenty talents of gold. He also cut down the most excellent timber out of that mountain which is called Libanus, and sent it to him, for adorning its roof. Solomon also not only made him many other presents, by way of requital; but gave him a country in Galilee also, that was called Chabulon.⁹ But there was another passion, a philosophick inclination of theirs, which cemented the friendship that was betwixt them. For they sent mutual problems to one another; with a desire to have them unriddled by each other. Wherein Solomon was superior to Hiram: as he was wiser than he in other respects. And many of the epistles that passed between them are still preserved among the Tyrians. Now that this may not depend on my bare word, I will produce for a witness Dius, one that is believed to have written the Phenician history after an accurate manner. This Dius therefore writes thus, in his histories of the Phenicians: "Upon the death of Abibalus, his son Hirom took the Kingdom. This King raised banks at the eastern parts of the city; and enlarged it. He also joined the temple of Jupiter Olympius, which stood before in an island by itself, to the city, by raising a cause-way between them: and adorned that temple with donations of gold. He moreover went up to Libanus, and had timber cut down for the building of temples. They say farther that Solomon, when he was King of Jerusalem, sent problems to Hirom, to be solved; and desired he would send others back for him to solve: and that he, who could not solve the problems proposed to him, should pay money to him that solved them. And when Hirom had agreed to the proposals, but was not able to solve the problems, he was obliged to pay a great deal of money, as a penalty for the same. As also they relate that one Abdemon, a man of Tyre, did solve the

problems: and propose others which Solomon could not solve: upon which he was obliged to repay a great deal of money to Hirom." These things are attested to by Dios: and confirm what we have said upon the same subject before.

A. — Kabr Hiram.

David's Wives and Pilagshim (5:13-15)

Why do we hear about this now?

20. Chomas Anach, 5:13

ויקח עוד פלגשים וכו'. לפי שהדיוט אסור בפלגש כמ"ש הרמב"ם ז"ל ועתה שהוא מלך גדול וידע כי הכינו ה' למלך לקח פלגשים ולזה הקדים פלגשים שהוא החידוש. מפרשים:

The Philistines React and are Decimated (5:17-25)

Why are they coming now?

21. Malbim 5:17

וישמעו פלשתים עד עתה חשבוהו לבעל ברית אכיש ולוחם עם מלכות שאול, ועתה שקבלוהו למלך הלכו לבקש אם יבנע להם למס

22. Chida 5:13

ויקח עוד פלגשים וכו'. לפי שהדיוט אסור בפלגש כמ"ש הרמב"ם ז"ל ועתה שהוא מלך גדול וידע כי הכינו ה' למלך לקח פלגשים ולזה הקדים פלגשים שהוא החידוש. מפרשים:

Why the Change of Tactic?

23. Ralbag, ad loc.

ואע"פ שהיה הש"י יכול לנצח על הדרך המופת הפלשתי הנה לא יעשה הש"י המופתים כי אם במקומות ההכרחיים כמו שזכרנו פעמים רבות

Unit 3.3 The Blessings and Challenges of Carrying the Aron

David Brings the Aron Up (6:1-5)

Why 30000?

24. Chida 6:1

ויוסף עוד דוד את כל בחור בישראל שלשים אלף. אפשר שבא מספר זה רמז לשם המיוחד עם ארבע אותיותיו שהוא מספר שלשים. וכנגד המלכות שנקנית בשלשים מעלות כמספר יהוד"ה:

Uza's Mistake I(6:6-9)

What was Uza's mistake?

25. Talmud Bavli, Sotah 35a

ועל דבר זה נענש עוזא שנאמר (דברי הימים א יג. ט) ויבאו עד גורן כידון וישלח עוזא את ידו לאחוז את הארון אמר לו הקב"ה עוזא נושאיו נשא עצמו לא כל שכך

And over this matter Uzzah was punished for not taking proper care of the Ark, as it is stated: "And when they came to the threshing floor of Chidon, Uzzah put forth his hand to hold the Ark; for the oxen stumbled" (I Chronicles 13:9). The Holy One, Blessed be He, said to him: Uzzah, the Ark carried its bearers when it crossed the Jordan; all the more so is it not clear that it can carry itself?

(שמואל ב. נ. ט) ויחר אף ה' בעוזא ויכהו שם על השל וגו' רבי יוחנן ור"א חד אמר על עסקי שלו וחד אמר שעשה צרכיו בפניו

§ The verse states: "And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smote him there for his error [*hashal*]" (II Samuel 6:7). Rabbi Yoḥanan and Rabbi Elazar disagreed over the interpretation of this verse. One says: God smote him for his forgetfulness [*shalo*], because he did not remember that the Ark can carry itself. And one says: God smote him because he lifted the edges [*shulayyim*] of his garment in front of the Ark and relieved himself in its presence.

26. Rashi 6:3

אל עגלה חדשה. טעה בדבר שאפילו תינוקות של בית רבן יודעין אותו, כי עבודת הקדש עליהם בכתף ישאו (במדבר ז ט), ולפי שאמר (תהלים קיט נד): זמירות היו לי חקיך בבית מגורי, נענש לבא לידי כך, ומת עוזא על ידו, לפיכך כשהביאו מבית עובד, הביאו בכתף, שנאמר (בדברי הימים א טו י"ג): ויאמר להם אתם ראשי האבות ללויים התקדשו אתם ואחיהם והעליתם את ארון וגו'. כי למבראשונה לא אתם פרץ ה' אלהינו בנו כי לא דרשנוהו כמשפט:

"So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord."—2 Sam. vi. 5, 15.

David's Reaction (6:9-11)

Why is David getting angry?

27. Metzudos David 6:8

ויחר לדוד. על עצמו חרה, כדרך המיצר ונבהל, וכן (שמואל א טו יא): ויחר לשמואל:

28. Malbim 6:8

ויחר לדוד מזה הבין דוד כי לא הזהרו בכבוד הארון כראוי וחרה לו על עצמו, כי זה ההבדל בין

What bracha did they get?

29. Radak 6:11

ואת כל ביתו. בניו ובנותיו וכל אשר לו היתה להם ברכה בבני' ובעושר ותוספת טובה בכל דבר מעת שהיה הארון בביתו ורבו' ז"ל דרשו ואת כל ביתו זה אשתו ושמנה כלותי' שילדו ששה ששה בכרס אחד וסמכו זה על מה שכתוב בדברי הימים פעלתי השמיני כי ברכו אלהים וכת' ששים ושנים לעובד והיא ושמנה כלותי' שילדו ששה ששה בכרס אחד הם ששים ושנים עם שמנה הבנים

Second Attempt (6:12-19)

How did he know it was the right time?

30. Malbim 6:12

בעבור ארון האלהים פי' חכמינו זכרונם לברכה במכלתא שמפני שהיו אומרים שהארון ממית הראה להם ה' שיש בו ברכה

What changed this time?

31. Radak 6:12

ששה צעדים ויזבח שור ומריא. ובדברי הימי' כתוב ויהי בעזר האלהים את הלויים נושאי ארון ברית ה' ויזבחו שבעה פרים ושבעה אלים כשהלכו נושאי הארון ששה צעדים הכירו כי אלהים עזרם במשא הארון וחפץ בם כי לא נכשלו כמו שנכשל עוזא וטעם ששה צעדים נראה כי כשיעור הזה הלך עוזא כשאחז בארון והכהו השם וכיון שראו אלה נושאי הארון כי הלכו ששה צעדים ולא היה להם פגע רע שמתו והורידו הארון וזבחו זבחים ורז"ל דרשו טעם בעזר מכאן שהארון נושא את עצמו כלומר כיון שנשאוהו בכתפי' במוטות ולא הרגישו בו כאילו אין משא בכתפיים ידעו כי אלהים עזרם במשא בכתפי' הארון ומה שאמר הנה שור ומריא ושם אומר שבעה פרים ושבעה אלים והנה אומר ויזבח כלומר דוד הוא שזבח שור ומריא ושם אומר ויזבחו כלומר הלויים זבחו שבעה פרים ושבעה אלים כנגד שבעה צעדי' בצעד השביעי הורידו הארון וזבחו וי"ת צעדי דרגין ורז"ל אמרו על כל פסיעה ופסיעה שור ומריא על כל שש פסיעות שבעה אלים ומהם אמרו על כל שש פסיעות שור ומריא על כל ששה סדריהם של שש פסיעות שבעה פרים ושבעה אלים ופי' ומריא כתרגומו ופטים:

32. Malbim 6:14

ודוד כו' בטל כבודו מפני כבוד ה' בג' ענינים, א. בגופו שכרכר ורץ

בכל עז לפני ארון ה', ב. במלבושיו שהיה חגור אפוד בד כלבוש הכהנים ועובדי ה' לא לבוש מלכות שלא להראות גאווה לפני ה', ובשני אלה התיחד דוד מן העם, כי לפי גדולתו צריך הוא להראות הכנעה לפני הבורא כמ"ש (ברכות לד' המלך כיון שכורע שוב אינו זוקף, ועל זה אמר ודוד, ג. מה שהשתתף עם כלל ישראל שעל זה אמר, (טו) ודוד וכל בית ישראל מעלים את ארון ה' בתרועה ובקול שופר לעורר שמחה וגיל:

Michal's Reaction (6:20-23)

Why did she act in such a way?

33. Malbim 6:16

והיה ארון ה' מספר כי מיכל בת שאול מהיותה למודה בבית אביה שהיה כבודם חשוב בעיניהם מכבוד המקום, לא הרגישה בדבר הארון הבא ובכבוד ה' אשר לפניו ישמח מלך, רק יפלח חץ כבודה על כבוד בעלה הנגרע בערכו לעיניה כפי דעתה, וזה היה ההבדל בין בית שאול ובית דוד :

ונקלותי אחר שהשיב לה לפי דרכה שלא הושפל כבודו בזה, נהפוך הוא זה לו יקר וגדולה, אם בהראותו שכבודו עצמי לו בלתי תלוי מאת העם כטעם הא', אם במה ששחק לפני ה' שהוא לו לתפארת כי מכבדו יכובדו, ואם לא התראה באותות הכבוד החיצוניים נכבד הוא באותות הכבוד הפנימיים השכליים, הוסיף לאמר, אבל באמת מה טוב היה אם לא הייתי רוצה בכבוד כלל ובורח ממנו,

Why was she punished in such a way?

34. Malbim 6:23

ולמיכל כתב מהרי"א שמלבד שהיה זה עונש על דבריה היה סבה מאת ה' בל יתרבה זרע שאול והיה גלוי לפניו ענין הגבעונים להשמיד כל זרע שאול ומה יעשה דוד יוציא להורג בניו או יחמול עליהם ויאמרו משא פנים יש בדבר, לכן סבב נורא עלילות שמיכל לא תתעבר מדוד

Unit 3.4 Perek 7: House for Hashem

David's Concern for the Aron (7:1-3)

Why now?

35. Devarim 12:9-11

כי לא־באתם עד־עתה אֶל־הַמְנוּחָה וְאֶל־הַנְּחִלָּה אֲשֶׁר־ה' אֱלֹקֵיךָ נָתַן לְךָ:

because you have not yet come to the allotted haven that the LORD your God is giving you.

וְעַבְרַתְּם אֶת־הַיַּרְדֵּן וַיִּשְׁבְּתֶם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר־יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם מְנַחֵל אֶתְכֶם וְהִנִּיחַ לְכֶם מִכָּל־אִיְבֹיְכֶם מִסָּבִיב וַיִּשְׁבְּתֶם־בְּטָח:

When you cross the Jordan and settle in the land that the LORD your God is allotting to you, and He grants you safety from all your enemies around you and you live in security,

וְהָיָה הַמָּקוֹם אֲשֶׁר־יִבְחַר ה' אֱלֹקֵיכֶם בּוֹ לְשִׁכְנוֹ שְׁמוֹ שֶׁשָׁמָּה תָבִיאוּ אֵת כָּל־אֲשֶׁר אֶנְכִי מְצַוֶּה אֶתְכֶם עוֹלֹתֵיכֶם וְזֹבְחֵיכֶם מִעֲשֻׂרֹתֵיכֶם וְתִרְמַת יִדְכֶם וְכֹל מִבְּחַר נְדָרֵיכֶם אֲשֶׁר תִּדְרֹו לָהּ:

then you must bring everything that I command you to the site where the LORD your God will choose to establish His name: your burnt offerings and other sacrifices, your tithes and contributions, and all the choice votive offerings that you vow to the LORD.

Is this a good thing?

36. Chagai 1:2-4

כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת לֵאלֹהֵי הַעֲמָלָה הַזֶּה אָמְרוּ לֹא עֲתִיבָא עֲתִיבִית יְהוָה לְהַבְנוֹת: (פ)

Thus said the LORD of Hosts: These people say, "The time has not yet come for rebuilding the House of the LORD."

וַיְהִי דְבַר־יְהוָה בְּיַד־חַגַּי הַנָּבִיא לֵאמֹר:

And the word of the LORD through the prophet Haggai continued:

הֲעַתָּה לָכֶם אֲמַם לְשֹׁבֵת בְּבָתֵיכֶם סְפוּגִים וְהַבַּיִת הַזֶּה תָּרֵב:

Is it a time for you to dwell in your paneled houses, while this House is lying in ruins?

H' to Nasan: No-one before ever thought to build a Bayis for the Aron (7:4-7)

How does Natan give him the go ahead when H' doesn't want it?

37. Radak 1:2

יושב בתוך היריעה. לא היה דעתו על הארון הזה לבדו אלא גם על המזבח ועל הארון האחד ועל כלי המשכן שהיו בגבעון באהל מועד כי הכל יושב בתוך היריעה וזכר הארון לפי שהוא נטה לו היריעה ועוד שהוא עיקר הכל ונכבד מכל כלי המשכן ואמר לעצמי בניתי בית ארזים ולארון ה' נטיתי יריעה לא יכשר וצריך שאבנה לו בית ואמר לו נתן כל אשר בלבבך לך עשה ומדעתו אמר זה נתן כי ראה כי ה' עמך והיה מלך הגון וכשר חשב כי הוא יבנה הבית שעתיד להבנות וזה כי הנביא אינו יודע על אדם אחד אלא מה שנאמר לו ברוח הנבואה כי גם שמואל הנביא שהיה גדול ממנו שנאמר עליו כל אשר ידבר בא יבא ונאמר ולא הפיל מכל דבריו ארצה לא ידע בבני ישי מי יהיה המלך וחשב כי אליאב הוא המלך כל שכן נתן הנביא:

Can we follow our hearts?

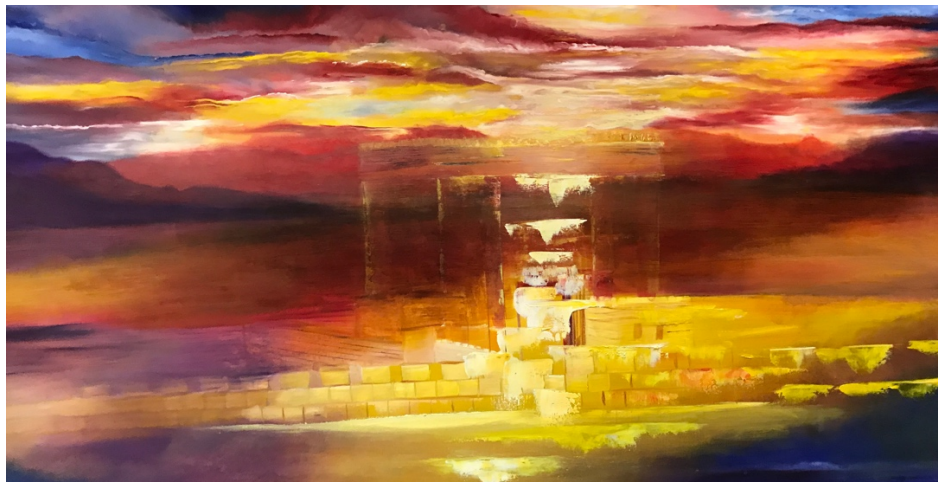
38. Malbim 7:3

כל אשר בלבבך לך עשה, שהצדיקים הגדולים יוכלו לסמוך על הסכמת לבבם שהוא אך טוב (הפך הבינונים שיצויר כי יצר סמוך בם, וכ"ש רשעים שלבם רק רע כמ"ש רשעים יצה"ר שופטם צדיקים יצ"ט שופטם בינונים זה וזה שופטם) ולכן אמר שיסמוך על לבבו בפרט,

So does H' want the Mikdash or not?

39. Metzudos David 7:1

בכל אשר התהלכתי. בכל המקומות אשר התהלכתי וגו', וכי דברתי להמיוחד שבהם הוא השופט אשר הוקם לרעות את עמי, וכי דברתי לו למה לא תבנו לי בית במקום הזה ולא אשב עוד באהל, ואם כן מזה דע לך שבנין הבית שמור הוא למי שיבנהו, ולא כל הרוצה לבנות יבוא ויבנה, שאם היה לכל מסור, הייתי מצוה עליו מאז:

David Won't Build the Bayis but his son will and his son will have an everlasting covenant (7:8-17)

Why is he not allowed to?

40. I Divrei Hayamim 22:7-8

ויאמר דָּוִד לְשַׁלְמֵה בְּנֹו [בְּנִי] אֲנִי הִנֵּה עִם־לִבִּי לְבָנוֹת בַּיִת לְשֵׁם ה' אֱלֹהֵי:

David said to Solomon, "My son, I wanted to build a House for the name of the LORD my God.

וַיְהִי עָלַי דְּבַר־ה' לֵאמֹר דָּם רַב־שָׁפַכְתָּ וּמִלְחָמוֹת גְּדוֹלוֹת עָשִׂיתָ לְאִתְּכֶנָּה בַיִת לְשֵׁמִי כִּי דָמַיִם רַבִּים שָׁפַכְתָּ אַרְצָה לְפָנָי:

But the word of the LORD came to me, saying, 'You have shed much blood and fought great battles; you shall not build a House for My name for you have shed much blood on the earth in My sight.

OPTION 1

41. Malbim 7:11

למן היום אשר צויתי שפטים הודיעו כי בסוף ימיו ימצא מנוחה מן האויבים כמ"ש והניחותי לך מכל אויבך ואז ישים מקום לעם ישראל שיהיה להם מנוחה החלטית, שזה יצויר במקום קבוע שיבחר למקדש ה' בגורן ארונה שיבנה בימי שלמה, שמן אז שנתגלה מקום המקדש פסקו המלחמות ושלמה בנו היה איש מנוחה. והנה בעת ההיא שהראה לו מקום המקדש בגורן ארונה החל דוד להכין כל צרכי הבית כמ"ש (בדה"א כב), אבל מדוע לא בנה הוא בעצמו הבית לעת זקנתו לא באר פה, ובד"ה שם כתוב ויהי דבר ה' אלי לאמר דם לרוב שפכת ומלחמות גדולות עשית לא תבנה בית לשמי, הנה בן נולד לך הוא יהיה איש מנוחה וכו' הוא יבנה הבית לשמי, שאחר שהיה איש מלחמות עד עת זקנתו לא נקרא איש מנוחה שיבנה הוא את הבית שמורה על השלום והמנוחה, רק שלמה שהיה לו מנוחה מילדותו, ופה לא באר זה כי הגיד לו זה הפרט בנבואה אחרת מיוחדת, או גלה לו זאת ברוה"ק (כי כ"מ שנאמר ויהי דבר ה' אלי היא מדרגה קטנה מהנבואה כמ"ש במ"א), וזה שכתוב

OPTION 2

42. Abarbanel 7:4-5

ובמדרש שמואל (ריש פרשה כו) אמרו חכמינו ז"ל למה בלילה ההוא? אמר ר' חנינא בר פפא: אמר הקדוש ברוך הוא לנתן, אדם זה שאשלחך לו מהיר הוא, שמא ישכור את הפועלים ונמצאתי מפסידו, מהר ואמור לו: לא אתה תבנה הבית. אמר ר' סימון אמר הקדוש ברוך הוא לנתן הנביא האיש הזה נדרן הוא, כענין שנאמר "אשר נשבע לה' נדר לאביר יעקב אם אבוא באהל ביתי וגו', עד אמצא מקום לה' וגו' (תהלים קלב, ב-ה), שמא יאמר איני אוכל איני שותה עד שאבנה בית ה', מהר ואמור לו לא אתה תבנה הבית. ובמדרש תהלים (מזמור סב) אמרו: האתה תבנה לי הבית לשבתי, אף על פי ששלמה בנך יבנה הבית, אינה נקראת אלא על שמך, שנאמר "מזמור שיר חנוכת הבית לדוד" (תהלים ל, א), לשלמה לא נאמר, אלא 'לדוד', שנקראת על שמו. אמר ר' יהודה בר' אלעאי כיון ששמע דוד זה, אמר הרי נפסלתי מלבנות בית המקדש, אמר ליה הקדוש ברוך הוא: חייך, כל הדמים אשר שפכת כאיל וצבי הן לפני, שנאמר בהם "על הארץ תשפכנו כמים" (דברים יב, כד), אמר דוד לפניו: רבונו של עולם אם כן למה איני בונה אותו? אמר ליה גלוי וידוע לפני שישאל עתידין לחטוא ואני מפיג בבית חמתי וישראל ניצולין, ואם אתה בונה הרי יהיה הבית קיים ואינו חרב לעולם, אמר לו והרי הוא יפה? אמר לו הקדוש ברוך הוא מוטב שאפיג בבית חמתי ואחריבנו וישראל יהיו ניצולין, הה"ד "דרך קשתו כאויב וגו' כלה ה' את חמתו" וגו' (איכה ב, ד; ד, יא). כווננו בזה שלא נמנע דוד מלבנות הבית מפני גנותו ושלא היה שפיכות דמי האויבים עוון כי אם זכות, אבל היה ⁶⁰ לסיבה אחרת.